

Till arbetsmarknadsutskottet

Arbetsmarknadsutskottet har den 10 november 1998 beslutat bereda socialutskottet tillfälle att avge yttrande över propositionerna 1997/98:177 Ny lag om åtgärder mot etnisk diskriminering i arbetslivet, 1997/98:179 Lag om förbud mot diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder och 1997/98:180 Lag om förbud mot diskriminering i arbetslivet på grund av sexuell läggning jämte motioner.

Socialutskottet begränsar sitt yttrande till att avse frågan om en samordning av olika diskrimineringsregler, frågor som särskilt rör diskriminering av funktionshindrade samt motionsyrkanden som berör dessa avsnitt.

Utskottet

Frågan om en samordnad lagstiftning m.m.

Propositionerna

I propositionerna anförs att det är angeläget att de föreslagna lagarna införs nu. Ikraftträdandet bör inte försenas av eventuella fortsatta utredningar om hur de olika antidiskrimineringslagarna skulle kunna samordnas ytterligare. Det är dock inte helt uteslutet att en samordning av olika diskrimineringsregler kan komma att övervägas på längre sikt.

Motioner

I motion 1998/99:A703 av Margareta Andersson m.fl. (c) yrkas att riksdagen avslår proposition 1997/98:179 Lag om förbud mot diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder (yrkande 1).

Ett flertal motioner behandlar frågan om att all diskrimineringslagstiftning bör samlas i en lag.

Sådana yrkanden finns i motionerna 1998/99:A3 av Dan Ericsson m.fl. (kd) (yrkande 1), 1998/99:A4 av Elver Jonsson m.fl. (fp) (yrkande 3), 1998/99:A6 av Dan Ericsson m.fl. (kd) (yrkande 1), 1998/99:A8 av Helena Bargholtz m.fl. (fp) (yrkande 3), 1998/99:A10 av Dan Ericsson m.fl. (kd) (yrkande 1), 1997/98:A68 av Elver Jonsson m.fl. (fp) (yrkande 3), 1997/98:A70 av Elving Andersson m.fl. (c) (yrkande 2), 1998/99:A703 av Margareta Andersson m.fl. (c) (yrkande 3), 1998/99:A722 av Lars Lindblad

m.fl. (m) (yrkande 4), 1998/99:K330 av Sofia Jonsson och Åsa Torstensson (c) (yrkande 2) och 1998/99:K336 av Mikael Odenberg m.fl. (m) (yrkande 1). Motionärerna anför bl.a. att det är omotiverat att skapa tre nya lagar med en nästan identisk uppbyggnad. Den föreslagna ordningen innebär enligt motionärerna att lagstiftningen när det gäller diskriminering i arbetslivet blir svår att överblicka för såväl företagare som arbetstagare.

Även i *motionerna 1998/99:A5 av Gudrun Schyman m.fl. (v) (yrkande 1), 1998/99:A9 av Gudrun Schyman m.fl. (v) (yrkande 1) och 1997/98:A67 av Gudrun Schyman m.fl. (v) (yrkande 1)* behandlas frågan om en samlad lagstiftning. Motionärerna anför att alla bestämmelser om diskriminering på arbetsmarknaden bör samlas i en lag. Eftersom arbetet med att samordna lagstiftningen kan bli relativt omfattande bör de nu föreslagna lagarna dock antas av riksdagen. Regeringen bör därefter omgående tillsätta en utredning med uppgift att lägga fram förslag om en samlad antidiskrimineringslagstiftning.

I *motion 1998/99:So376 (kd) av Chatrine Pålsson m.fl.* begärs ett tillkännagivande om vad i motionen anförts om en generell lag mot diskriminering av personer med funktionshinder (*yrkande 7*). Motionärerna anför att grundlagen förbjuder diskriminering på grund av t.ex. kön och religion. I allt kärvare tider med risk för att olika grupper hamnar i ett utsatt läge är det nödvändigt att införa lagar mot diskriminering av personer med funktionshindrade. Den föreslagna lagen om förbud mot diskriminering i arbetslivet är ett steg framåt, men helhetsgreppet saknas enligt motionärerna fortfarande.

Utskottets bedömning

Varje individ som söker eller innehar en anställning skall ha rätt att bedömas utifrån sina personliga egenskaper och förutsättningar att utföra arbetet. Likaså bör varje individ ha rätt att i arbetslivet slippa bedömas osakligt, irrelevant eller godtyckligt. Utskottet anser att de föreslagna lagarna utgör mycket viktiga steg på vägen när det gäller att komma till rätta med schablonartade och osakliga bedömningar. Det mest angelägna i nu förevarande sammanhang är att de föreslagna lagarna inte försenas utan i stället träder i kraft så snart som möjligt. Enligt utskottets uppfattning kan det emellertid finnas stora fördelar med en lagteknisk samordning av olika diskrimineringsregler. Utskottet ser därför positivt på en samordning. Utskottet noterar vidare att en särskild utredare nyligen fått i uppdrag (dir. 1998:60) att – mot bakgrund av de krav som EG-rätten ställer och de tre förslag till ny lagstiftning mot diskriminering som regeringen nyligen lagt fram – göra en översyn av vissa delar av jämställdhetslagen och lämna de förslag till lagändringar som översynen ger anledning till. Motionerna 1998/99:A5 yrkande 1, 1998/99:A9 yrkande 1 och 1997/98:A67 yrkande 1 (alla v) bör avstyrkas i den mån de inte anses tillgodosedda. Även motionerna 1998/99:A3 (kd) yrkande 1, 1998/99:A4 (fp) yrkande 3, 1998/99:A6 (kd) yrkande 1, 1998/99:A8 (fp) yrkande 3, 1998/99:A10 (kd) yrkande 1, 1997/98:A68 (fp) yrkande 3, 1997/98:A70 (c) yrkande 2, 1998/99:A703 (c) yrkandena 1 och 3, 1998/99:A722 (m) yrkande 4, 1998/99:K330 (c) yrkande 2 och 1998/99:K336 (m) yrkande 1 bör avstyrkas.

Under föregående riksmöte föreslog utskottet ett tillkännagivande med inbörd att regeringen borde utreda formerna för en reglering av ett diskrimineringsförbud av funktionshindrade i näringslivet (se bet. 1997/98:SoU16). Riksdagen följde utskottet (rskr. 1997/98:154). Utskottet har erfarit att frågan bereds i Regeringskansliet. Regeringen har, enligt ett frågesvar nyligen, för avsikt att tillsätta en utredning som skall få till uppgift bl.a. att se över brottsbalkens nuvarande bestämmelse om olaga diskriminering samt att utreda formerna för en reglering av ett förbud mot diskriminering av funktionshindrade i näringsverksamhet. Utskottet anser att resultatet av detta arbete samt effekterna av den nu föreslagna lagen bör avvaktas. Motion 1998/99:So376 (kd) yrkande 7 bör avstyrkas.

Diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder

Diskrimineringsförbudets omfattning m.m.

I *proposition 1997/98:179* föreslås en lag om förbud mot diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder. Lagförslaget är en arbetsrättslig lagstiftning och föreslås gälla på hela arbetsmarknaden.

I propositionen anförs att i likhet med vad som gäller enligt jämställdhetslagen skall en arbetsgivare inte anses överträda diskrimineringsförbudet genom ett handlande som riktar sig mot arbetssökande i allmänhet. Det skall alltså inte anses vara någon överträdelse av förbudet att t.ex. enbart i en platsannons förklara att bara arbetssökande utan funktionshinder är välkomna med en ansökan. En sådan åtgärd kan däremot utgöra underlag vid bedömningen av om arbetsgivarens handlande varit diskriminerande i något annat hänseende i ett rekryteringsärende.

Vidare anförs i propositionen att förbudet mot direkt diskriminering även gäller då arbetsgivaren vid anställning, befordran eller utbildning för befordran genom att vidta stöd- och anpassningsåtgärder kan skapa en situation för en person med funktionshinder som är likartad med den för personer utan sådant funktionshinder och det skäligen kan krävas att arbetsgivaren vidtar sådana åtgärder. När det gäller att avgöra vad som är skäligt får detta bedömas från fall till fall.

En viktig faktor i detta sammanhang är kostnaden för åtgärdens vidtagande. Kostnaden bör ställas i relation till företagets ekonomiska situation, och bedömningen bör alltså ta sikte på förmågan att bära kostnaden. Arbetsgivarens ansvar för anpassningsåtgärder skall gälla oavsett om denne söker eller har möjlighet att erhålla statliga bidrag som täcker kostnaden eller delar av den. Enligt regeringen skulle en ordning där möjligheten att erhålla statligt bidrag beaktas bli mycket svår att hantera i praktiken. En arbetsgivare kan hamna i en mycket besvärlig rekryteringssituation om arbetsgivaren tvingas avvakta besked om bidrag innan han kan fatta beslut i en anställningsfråga. Vissa av remissinstanserna har häremot invänt att en möjlighet till förhandsbesked bör införas. Regeringen ifrågasätter dock om ett sådant system skulle ge en effektiv lösning på problemet. Om det under rekryteringsförfarandet står klart att bidrag kommer att erhållas kan detta naturligtvis ingå i skälighetsbedömningen.

I motion 1998/99:A5 av Gudrun Schyman m.fl. (v) begärs ett tillkännagivande om vad i motionen anförts om diskrimineringsförbudets omfattning (*yrkande 2*). Av lagförslaget följer att ett handlande som riktar sig mot arbetssökande i allmänhet inte anses vara en överträdelse av diskrimineringsförbudet. Ett exempel härpå är att en arbetsgivare i en platsannons förklarar att endast arbetssökande utan funktionshinder är välkomna med ansökan. Enligt motionärerna borde ett sådant förfarande träffas av diskrimineringsförbudet. I *yrkande 3* anføres att möjligheten att erhålla statliga bidrag bör beaktas vid skälighetsbedömningen i den föreslagna lagens 6 §.

Utskottets bedömning

Utskottet anser att det behövs regler mot diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder. Sådana regler bedöms i första hand få normbildande och attitydpåverkande effekter.

Utskottet har förståelse för att en platsannons i vilken anges att endast arbetssökande utan funktionshinder är välkomna med ansökan i vissa fall kan uppfattas som diskriminerande. Det är emellertid i det fallet inte möjligt att urskilja någon eller några enskilda diskriminerade arbetssökande. Av rättsliga och praktiska skäl bör ett sådant förfarande därför inte i och för sig omfattas av diskrimineringsförbudet. Som framhållits i propositionen kan en sådan platsannonsering däremot utgöra underlag vid bedömningen av om arbetsgivarens handlande varit diskriminerande i något annat hänseende i ett rekryteringsärende. Motion 1998/99:A5 (v) yrkande 2 bör avstyrkas.

Utskottet har också förståelse för invändningen att möjligheten att erhålla statligt bidrag bör beaktas i skälighetsbedömningen. Utskottet delar dock regeringens bedömning att en sådan ordning blir svår att hantera i praktiken och att arbetsgivaren kan hamna i en mycket besvärlig rekryteringssituation för det fall att besked om bidrag måste avvaktas innan beslut kan fattas i en anställningsfråga. En möjlighet till förhandsbesked skulle knappast ge en effektiv lösning på problemet. Om det under rekryteringsförfarandet står klart att bidrag kommer att erhållas, kan detta som regeringen anför självfallet ingå i skälighetsbedömningen. Motion 1998/99:A5 (v) yrkande 3 bör också avstyrkas.

Frågan om en utvärdering av den nya lagen

Som ovan anförts avser den lag som föreslås i *proposition 1997/98:179* förbud mot diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder.

Med funktionshinder avses i förslaget varaktiga fysiska, psykiska eller begåvningsmässiga begränsningar av en persons funktionsförmåga som till följd av en skada eller en sjukdom fanns vid födelsen, har uppstått därefter eller kan förväntas uppstå.

Lagen föreslås omfatta förbud mot direkt och indirekt diskriminering och gälla oberoende av diskriminerande avsikt hos arbetsgivaren. Förbudet mot diskriminering av arbetssökande föreslås omfatta hela rekryteringsförfarandet och oavsett om det fattas ett anställningsbeslut. Förbudet föreslås också omfatta arbetsgivarens beslut om befordran, utbildning för befordran, till-

lämpning av löne- och andra anställningsvillkor, arbetsledningsbeslut och beslut om uppsägning, avsked, permittering eller annan ingripande åtgärd. Vidare föreslås att förbudet mot direkt diskriminering skall gälla även då en arbetsgivare vid anställning, befordran eller utbildning för befordran genom att vidta stöd- och anpassningsåtgärder kan skapa en situation för en person med funktionshinder som är likartad med den för personer utan sådant funktionshinder och det skäligen kan krävas att arbetsgivaren vidtar sådana åtgärder.

Enligt förslaget åläggs arbetsgivare en utrednings- och åtgärdsskyldighet vid trakasserier på grund av funktionshinder mellan arbetstagar. Med trakasserier på grund av funktionshinder skall avses sådant uppträdande i arbetslivet som kränker en arbetstagaras integritet och som har samband med arbetstagaras funktionshinder.

Lagförslaget omfattar även förbud mot repressalier till följd av en anmälan om diskriminering.

Skadestånd och ogiltighet föreslås vara de rättsliga påföljder som kan följa på överträdelse av diskrimineringsförbuden. Skadestånd föreslås också kunna utgå om arbetstagar utsätts för repressalier och om arbetsgivaren inte fullgör sin utrednings- och åtgärdsskyldighet vid trakasserier.

Handikappombudsmannen föreslås få en processförande roll med rätt att föra talan i Arbetsdomstolen. Enligt förslaget skall ombudsmannen också se till att lagen följs och kunna vid vite förelägga en arbetsgivare att inkomma med vissa uppgifter. Ett sådant vitesföreläggande föreslås kunna överklagas till Nämnden mot diskriminering.

Vidare föreslås att tvister enligt lagen skall handläggas som arbetstvister enligt lagen (1974:371) om rättegång i arbetstvister.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 april 1999.

I propositionen anförs vidare att det är viktigt att lagen blir ett verkningsfullt instrument i arbetet mot diskriminering av funktionshindrade i arbetslivet. Vidare anförs att det samtidigt är nödvändigt att från början följa tillämpningen av lagen och analysera eventuella negativa effekter för bl.a. företagande och arbetsmarknad. Regeringen avser därför att initiera en sådan utvärdering efter lagens ikraftträdande med sikte på att få fram ett snabbt resultat.

I *motion 1998/99:So310 av Thomas Julin m.fl. (mp)* begärs ett tillkännagivande om vad som anförts om uppföljning av lagen om förbud mot diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder (*yrkande 7*). Motionärerna anför att det är av stor vikt att den nya lagen följs upp. De funktionshindrades rättigheter har tidigare behandlats på ett sätt som inte kan accepteras. Som exempel nämns att kommuner och landsting kan vägra verkställa domstolars beslut om funktionshindrades rätt till insatser utan att några åtgärder vidtas från statens sida.

Även i *motion 1998/99:A722 av Lars Lindblad m.fl. (m)* begärs en utvärdering av bl.a. lagen om förbud mot diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder (*yrkande 3*). Motionärerna anför att en utvärdering bör göras efter två år för att avgöra om lagen haft den effekt som varit syftet. Visar det sig inte vara fallet bör det övervägas om lagen skall ändras eller avskaffas.

I motion 1998/99:A4 av Elver Jonsson m.fl. (fp) begärs ett tillkännagivande om vad i motionen anförts om att lagstiftningen skall utformas så att den inte hindrar uppkomsten av nya jobb (*yrkande 2*). Enligt motionärerna kan ett i och för sig mycket lovvärt lagförslag få den konsekvensen att man slår undan benen för företagare genom att lägga orimliga krav på dem när det t.ex. gäller skadestånd m.m. Det finns därför anledning att uppmärksamt följa tillämpningen av vissa delar i lagförslaget.

Utskottets bedömning

Utskottet delar motionärernas uppfattning att det är av stor vikt att den nya lagen följs upp. Självfallet är det också av största betydelse att lagen inte hindrar uppkomsten av nya arbetstillfällen. Eventuella negativa effekter för företagande och arbetsmarknad måste således analyseras noga. Utskottet noterar därför med tillfredsställelse att regeringen avser att initiera en sådan utvärdering. Motionerna 1998/99:So310 (mp) yrkande 7, 1998/99:A4 (fp) yrkande 2 och 1998/99:A722 (m) yrkande 3 är därmed i allt väsentligt tillgodosedda.

Stockholm den 2 februari 1999

På socialutskottets vägnar

Ingrid Burman

I beslutet har deltagit: Ingrid Burman (v), Chris Heister (m), Susanne Eberstein (s), Rinaldo Karlsson (s), Chatrine Pålsson (kd), Leif Carlson (m), Hans Karlsson (s), Hans Hjortzberg-Nordlund (m), Conny Öhman (s), Rolf Olsson (v), Lars Gustafsson (kd), Cristina Husmark Pehrsson (m), Thomas Julin (mp), Kenneth Johansson (c), Kerstin Heinemann (fp), Catherine Persson (s) och Tullia von Sydow (s).

Avvikande meningar

1. Frågan om en samordnad lagstiftning m.m.

Chris Heister, Leif Carlson, Hans Hjortzberg-Nordlund och Cristina Husmark Pehrsson (alla m) anför:

Alla människor skall ses och behandlas som individer och bli bedömda efter sina erfarenheter, kvalifikationer och ambitioner. Allt annat är diskriminering, vare sig den av politiker anses vara positiv eller negativ. När människor formellt eller informellt hindras från att göra det bästa av sig själva är det diskriminering. Övertron på socialstatens förmåga att omhänderta och lägga till rätta har lett till utanförskap, maktlöshet, arbetslöshet och bidragsberoende. Politiken kan här främst bidra med att ta bort regler och trögheter som missgynnar dem som redan är missgynnade.

Diskriminering förekommer i Sverige och är ett stort problem. Diskriminering handlar om värderingar och förhållningssätt till andra människor. De förändras främst och bäst genom opinionsbildning och genom goda exempel och föredömen.

En övergripande skyddslagstiftning som skyddar mot alla former av diskriminering i alla delar av samhället är bättre än långtgående, komplicerade och avgränsande lagar som delar upp samhället i grupper och som graderar diskriminering.

Det är farligt att börja legitimera att människors ursprung skall bli en relevant faktor vid anställning. Kan argumentet användas åt ena hållet riskerar det också att missbrukas åt det andra. Legitimeras ursprunget som en faktor värd att uppmärksamma kommer detta att ske både genom öppen positiv och dold negativ särbehandling. Målet måste vara det motsatta, att ursprung som sådant beaktas så lite som möjligt. Ursprung är inte en egenskap eller en färdighet. Att mer eller mindre godtyckligt dela upp befolkningen i svenskar och icke svenskar bidrar inte till integration.

Förslag om lagar mot diskriminering handlar ofta mer om viktiga och i sig riktiga försök till opinionsbildning, än om uppfattningen att lagstiftning verkligen skulle fungera. Lagstiftning i den form som regeringen föreslår kommer inte att hjälpa dem som diskrimineras. De snåriga regler som föreslås kommer i stället att skapa oklarheter om enskildas och företags skyldigheter och rättigheter. Fokus flyttas från de viktiga men svårare strukturella samhällsförändringar som behövs om många i dag diskriminerade människor skall kunna ta sig in på arbetsmarknaden.

Flera tunga remissinstanser är också mycket skeptiska till lagförslagen. Statens invandrarverk har i sitt remissyttrande ansett att en lagstiftning om mänskliga rättigheter är att föredra framför en separat lag mot etnisk diskriminering. Verket varnar för att en sådan lag i praktiken riskerar att leda till en institutionaliserad etnisk kategorisering som kan bli grogrund för rasism. Statskontoret är i sitt remissyttrande negativa till att lagförslag läggs fram som inte innebär samordning av de olika diskrimineringsregler som bör gälla.

Arbetsgivare kommer enligt förslaget att kunna dömas till skadestånd för diskriminering även om de varken syftat till eller kunnat inse att ett beslut eller en åtgärd resulterat i en oavsiktlig indirekt diskriminering. Inför risken att begå fel eller att riskera att tvingas lägga ned tid på att förklara sina kompetensbehov och metoder för rekrytering, kommer många arbetsgivare ännu mer att undvika nyanställningar eller låta bli att öppna söka nya medarbetare. De minsta företagen som har begränsade resurser är som vanligt mest utsatta.

Flera andra remissinstanser påpekar just att det finns stora risker att diskrimineringslagarna hämmar företagande. JO anser att föreskrifterna är så allmänt formulerade att en arbetsgivare i förväg inte kan förutse vad som förväntas av honom. Även Sveriges advokatsamfund påpekar att arbetsgivarernas skyldigheter är alltför allmänt formulerade. Juridiska fakultetsstyrelsen vid Lunds universitet anser att beviskravet för diskriminering under anställningsförfarandet strider mot respekten för den fria anställningsrätten. Även Landstingsförbundet påpekar att den nya lagen om etnisk diskriminering

avviker från bevisbördans placering inom den övriga civilrättsliga lagstiftningen.

Den mest utbredda formen av diskriminering är sannolikt den som sker på etnisk grund. Mottagningssystemet för flyktingar har verkat passiviserande, liksom kommunplaceringssystemet och formerna för svenskundervisning.

Kombinationen av en arbetsrätt som gör det riskfyllt att anställa, en privat tjänstesektor som är stängd för nya jobb och ett stelt ekonomiskt klimat där alltför få nya arbeten och företag tillkommer, gör att många människor döms till ekonomiskt utanförskap. Till detta skall verkligen läggas att det finns fördomar mot människor med annan bakgrund, att många invandrare har bristfälliga språkkunskaper och upplever problem med att få utländska examina accepterade i Sverige.

Det är viktigt att poängtera att invandrare, homosexuella eller funktionshindrade inte är några enhetliga grupper. Att människor i en politiskt definierad grupp felbehandlas gör det inte rätt att felbehandla människor i någon annan politiskt definierad grupp. Eller annorlunda uttryckt: om problemet är att en grupp människor verkligen felbehandlas, kan lösningen knappast vara att riskera att felbehandla en annan. Vi anser sammanfattningsvis att det är nödvändigt att få till stånd en samordnad lagstiftning. En samordning bör syfta till att få en så enhetlig och generell lagstiftning om mänskliga rättigheter som möjligt. Riksdagen bör därför inte nu fatta beslut i enlighet med propositionerna.

Vad här anförts med anledning av motion 1998/99:K336 (m) yrkande 1 bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

2. Diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder – diskrimineringsförbudets omfattning m.m.

Ingrid Burman (v), Rolf Olsson (v) och Thomas Julin (mp) anför:

Enligt lagförslaget skall ett handlande som riktar sig mot arbetssökande i allmänhet inte anses utgöra en överträdelse av diskrimineringsförbudet, t.ex. om en arbetsgivare i en platsannons förklarar att bara arbetssökande utan funktionshinder är välkomna med en ansökan. För att lagstiftningen skall bli effektiv måste enligt vår uppfattning ett sådant förfarande omfattas av diskrimineringsförbudet.

Vad här anförts med anledning av motion 1998/99:A5 (v) yrkande 2 bör ges regeringen till känna.

3. Frågan om en samordnad lagstiftning m.m.

Chatrine Pålsson och Lars Gustafsson (båda kd) anför:

Vi anser att det är mycket angeläget att man i arbetslivet genom de föreslagna lagarna ges ett nytt verktyg för att ta itu med olika typer av diskriminering. Respekten för alla människors personliga integritet är en förutsättning för ett civiliserat och demokratiskt samhälle. Enligt vår uppfattning framstår det dock som omotiverat att skapa tre nya lagar med nästan identisk

uppbyggnad. För många företagare, men också för enskilda arbetstagare, innebär den föreslagna ordningen med tre lagar onödigt krångel och en mer svåröverblickbar situation vad gäller diskriminering i arbetslivet. Lagförslagen skulle med fördel kunna samordnas till en lag.

Vi vill också framhålla vikten av att införa en generell lagstiftning mot diskriminering av personer med funktionshinder. I grundlagen förbjuds diskriminering av människor på grund av t.ex. kön och religion. I allt kärvarer tider med risk för att olika grupper hamnar i ett utsatt läge är det nödvändigt att införa lagar mot diskriminering av personer med funktionshinder.

Vad här anförts med anledning av motionerna 1998/99:A3 (kd) yrkande 1, 1998/99:A6 (kd) yrkande 1, 1998/99:A10 (kd) yrkande 1 och 1998/99:So376 (kd) yrkande 7 bör ges regeringen till känna.

4. Frågan om en samordnad lagstiftning m.m.

Kenneth Johansson (c) anför:

Jag vill framhålla att innehållet i de föreslagna lagarna är väl avvägt. Det finns all anledning att skärpa diskrimineringslagstiftningen och låta fler grupper omfattas av lagstiftningen. Emellertid talar enligt min uppfattning starka skäl för att alla bestämmelser och diskrimineringsförbud samlas i en lag. Detta har även påpekats av ett flertal remissinstanser. Det finns annars risk att enskilda företagare kommer att få betydande svårigheter att hantera en så pass komplex lagstiftning som dessa nya separata lagar innebär. En samordning bör således göras. I det sammanhanget bör övervägas om inte även förbud mot diskriminering på grund av någons kön, nuvarande jämställdhetslag, även skulle innefattas i en sådan ny lag. Proposition 1997/98:179 Lag om förbud mot diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder bör till följd av det ovan anförda avslås. Vad här anförts med anledning av motionerna 1997/98:A70 (c) yrkande 2, 1998/99:A703 (c) yrkandena 1 och 3 och 1998/99:K330 (c) yrkande 2 bör ges regeringen till känna.

Till arbetsmarknadsutskottet.....	1
Utskottet	1
Frågan om en samordnad lagstiftning m.m.	1
Propositionerna	1
Motioner.....	1
Utskottets bedömning.....	2
Diskriminering i arbetslivet av personer med funktionshinder	3
Diskrimineringsförbudets omfattning m.m.	3
Utskottets bedömning	4
Frågan om en utvärdering av den nya lagen.....	4
Utskottets bedömning	6
Avvikande meningar.....	6